

Prejudicinis klausimas

Ar 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES⁽¹⁾ 34 straipsnio 1 dalies a ir b punktų, siejant juos su 53 straipsnio 1 ir 3 dalimis bei 60 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b ir c punktais, nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad bet koks reikalavimas ar teisė, kuri atsirastų dėl teismo sprendimo, priimto dėl subjekto, kuris perėmė *Banco Popular* teises, dėl kapitalo priemonių (privilegiuotųjų akcijų), kurios buvo konvertuotos į akcijas prieš priimant *Banco Popular* pertvarkymo priemones (2017 m. birželio 7 d.), išsigijimo pripažinimo negaliojančiu, galėtų būti laikomos įsipareigojimu, kuriam taikoma Direktyvos 2014/59 53 straipsnio 3 dalies nuostata dėl nurašymo, kaip pareiga ar reikalavimas, kurie „nėra sukaupti“, todėl jis laikomas įvykdytu ir dėl jo negalima reikalauti iš *Banco Santander*, kaip *Banco Popular* teisių perėmėjo, jei ieškiny, dėl kurio galėtų būti priimtas sprendimas atlyginti žalą, būtų pareikštas po banko pertvarkymo procedūros pabaigos?

Arba priešingai, šios nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad minėtas reikalavimas ar teisė būtų „sukaupta“ pareiga (Direktyvos 53 straipsnio 3 dalis) arba „sukauptas įsipareigojimas“ banko pertvarkymo momentu (60 straipsnio 2 dalies b punktas), ir kaip tokie, kuriems netaikomi šių pareigų ar reikalavimų įvykdymo ar panaikinimo padariniai, net jei akcijos būtų nurašytos ir panaikintos, ir todėl galėtų būti reikalaujami iš *Banco Santander*, kaip *Banco Popular* teisių perėmėjo, net jei ieškiny, dėl kurio galėtų būti priimtas sprendimas atlyginti žalą, būtų pareikštas po to, kai banko pertvarkymo procedūra buvo baigta?

(¹) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (Tekstas svarbus EEE) (OL L 173, 2014, p. 190).

2022 m. gruodžio 23 d. *Tribunal Supremo* (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *FSC / Banco Santander SA*

(Byla C-794/22, *Banco Santander*)

(2023/C 173/18)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: FSC

Kita kasacinio proceso šalis: *Banco Santander SA*

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2014/59/ES⁽¹⁾ 34 straipsnio 1 dalies a ir b punktų nuostatas, siejamas su Direktyvos 2014/59/ES 53 straipsnio 1 ir 3 dalių [ir] 60 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b ir c punktų nuostatomis, reikia aiškinti taip, kad bet koks reikalavimas ar teisė, kuri atsirastų dėl teismo sprendimo atlyginti žalą, priimto dėl subjekto, perėmusio *Banco Popular* teises, dėl ieškinio dėl atsakomybės, kylančios iš prekybos finansiniu produktu (subordinuotosios obligacijos, būtinai konvertuojamomis į to paties banko akcijas), neįtrauktu į *Banco Popular* pertvarkymo priemonėse nurodytas papildomo kapitalo priemones ir konvertuotu į banko akcijas iki banko pertvarkymo priemonių priėmimo (2017 m. birželio 7 d.), gali būti laikomas įsipareigojimu, kuriam taikoma Direktyvos 2014/59/ES 53 straipsnio 3 dalies nuostata dėl nurašymo ar panaikinimo, kaip pareiga ar reikalavimas, kurie „nėra sukaupti“, todėl jis laikomas įvykdytu ir dėl jo negalima reikalauti iš *Banco Santander*, kaip *Banco Popular* teisių perėmėjo, jei ieškiny, dėl kurio būtų priimtas šis sprendimas atlyginti žalą, būtų pareikštas po banko pertvarkymo procedūros pabaigos?

Arba priešingai, šios nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad minėtas reikalavimas ar teisė būtų „sukaupta“ pareiga ar reikalavimas (Direktyvos 53 straipsnio 3 dalis) arba „sukauptas įsipareigojimas“ banko pertvarkymo momentu (60 straipsnio 2 dalies b punktas), ir kaip tokie, kuriems netaikomi šių pareigų ar reikalavimų įvykdymo ar panaikinimo padariniai, ir todėl galėtų būti reikalaujami iš *Banco Santander*, kaip *Banco Popular* teisių perėmėjo, net jei ieškinys, dėl kurio būtų priimtas šis sprendimas atlyginti žalą, būtų pareikštas po to, kai banko pertvarkymo procedūra buvo baigta?

(¹) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (Tekstas svarbus EEE) (OL L 173, 2014, p. 190).

2023 m. sausio 24 d. Okresný súd Bratislava III (Slovakija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje NFS a.s. / Slovakijos Respublika, atstovaujama Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Byla C-28/23, NFS)

(2023/C 173/19)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Okresný súd Bratislava III

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: NFS a.s.

Atsakovės: Slovakijos Respublika, atstovaujama Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Prejudiciniai klausimai

1. Ar dotacijos sutartis ir preliminarieji pardavimo sutartis, sudaryta tarp ministerijos (valstybės) ir neskelbiant konkurso atrinkto privatinės teisės subjekto, yra „viešojo darbų pirkimo sutartis“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/18 (¹) 1 straipsnio 2 dalies b punktą arba Direktyvos 2014/24 (²) 2 straipsnio 6 dalies c punktą, jei dotacijos sutartis yra Europos Komisijos patvirtinta valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, dotacijos sutartimi priimtų įsipareigojimų dalykas yra valstybės įsipareigojimas skirti dotaciją ir privatinės teisės subjekto įsipareigojimas pastatyti statinį ministerijos nustatytais sąlygomis ir leisti sporto organizacijai naudotis šio statinio dalimi, o preliminarieji sutartimi priimtų įsipareigojimų dalykas yra privatinės teisės subjektui suteikta vienašalė galimybė, pasireiškianti valstybės įsipareigojimu išpirkti pastatytą statinį, ir šios sutartys sudaro tarpusavyje susijusių ministerijos ir privatinės teisės subjekto tarpusavio įsipareigojimų sistemą laiko ir materialiniu požiūriu?
2. Ar pagal Direktyvos 2004/18 1 straipsnio 2 dalies b punktą arba Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 6 dalies c punktą draudžiama valstybės narės nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią teisės aktas, kuris savo turiniu ar tikslu prieštarauja įstatymui arba kuriuo siekiama apeiti įstatymą, arba kuris prieštarauja geriems papročiams, yra absoliučiai (t. y. nuo pat pradžių – *ex tunc*) negaliojantis, jei šis įstatymo pažeidimas laikomas esminiu viešojo pirkimo sutarčių sudarymo taisyklių pažeidimu?
3. Ar pagal Direktyvos 89/665 (³) 2d straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalį draudžiama valstybės narės nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią teisės aktas, kuris savo turiniu ar tikslu prieštarauja įstatymui arba kuriuo siekiama apeiti įstatymą, arba kuris prieštarauja geriems papročiams, yra absoliučiai (t. y. nuo pat pradžių – *ex tunc*) negaliojantis, jei šis įstatymo pažeidimas laikomas esminiu viešojo pirkimo sutarčių sudarymo taisyklių pažeidimu (apėjimu), kaip pagrindinės bylos atveju?